մանուկն եմ։ Խնդրում եմ քեզ մի՛ վհատիր ու մի՛ ոչնչացրու այն։ Ու. եթե հիմա Օգուտ եմ աղտոտում բնությունը, վնասելով այն, ապա կգա ժամանակ, որ քեզ ոչինչ չի մնա։ Ես օգնում եմ քեզ գտնել բարիքներդ, անգամ օգտագործում եմ վայրի բնության «անկյուններ» զանազաններ, հալածում եմ անտառներըս, ոչնչացնում եմ կենդանիներին, ապա չեմ վախենում, որ մի օր հերթը քեզ կհասնի... [illegible] նում եմ քեզ անհրաժեշտը ամեն բան, բայց բնությունը ծաղկում եմ միայն այդ, անհոգի վերաբերմունք, աղտոտում եմ այն, ու ոչնչացնում; բայց նա փնտրում է քո գրված վերքերը. Այդպես եմ շարունակում... Որն է նրա մեղքը, նա քո թշնամին չէ։ Խնդրում եմ արա ճիշտ։

Արթնացի՛ր, բանականի՛ր, մարդ Արարա՛ծ։ Բնությունը չպաշտպանված անտեղյակ է, անտերի. կարգավիճակ։ Ես ափսոսում եմ, որ նա լավ կլինի՞ քո պաշտպանած վայրերը։ Ես չգիտեմ, որ նա «կարապներ» չի սիրում, նրա ուժն անտանելի է։